

Brottsoffer

TIDNINGEN BROTTSOFFER | BROTTSOFFERJOURN
NR 2/2015 | ÅRGÅNG 20

**Ny statistik:
Polisen hänvisar färre
till Brottsofferjouren**

**Brottsofferjouren
i Luleå vill få unga
att känna tilltro
till rättssystemet**

**Film lyfter
fram barn som
bevittnat våld**

Tema
**Unga
brotts-
offer**

TIDNINGEN BROTTSSOFFER

Utges av Brottsofferjouren
Telefon: 08-644 88 00
Hammarby Fabriksväg 25
120 30 Stockholm
www.brottsofferjouren.se
www.tidningenbrottsoffer.se
tidningenbrottsoffer@boj.se

Brottsofferjouren är en ideell organisation som arbetar för bättre villkor för brottsoffer, vittnen och anhöriga. Brottsofferjouren har drygt 90 medlemsföreningar, lokala brottsofferjourer, över hela landet. Där kan den som utsatts för brott få kostnadsfri och konfidentiell hjälp. Brottsofferjouren har också vittnesstödsverksamhet vid de flesta tingsrätter och hovrätter i Sverige. Varje år ger brottsofferjourerna stöd till närmare 100 000 brottsoffer, vittnen och anhöriga.

ANSVARIG UTGIVARE

Sven-Erik Alhem
073-973 86 00 & 070-857 76 00
sven-erik.alhem@boj.se

REDAKTÖR

Amanda Säfstrom
08-550 486 07, amanda.safstrom@boj.se
Susanne Eriksson
susanne.eriksson@journalistresursen.se

GRAFISK FORM

Karin Nilsson & Nils Jarlsbo

OMSLAGSFOTO

Shutterstock. Personen på bilden har ingen koppling till tidningens innehåll.

ANNONSER

Mikael Gustafsson
040-602 14 90, 070-938 62 42
mikael.gustafsson@fbmedia.se

TRYCK

Tidningen Brottsoffer ges ut med stöd av Förbundsmedia i Malmö AB. Tidningen är tryckt på miljövänligt papper (Amber Graphic) av DanagårdLiTHO.
ISSN: 1400-075x och upplaga 13 000 ex.

Redaktionen ansvarar ej för insänt ej beställt material. Citera oss gärna men ange källan.

Tidningen Brottsoffer utkommer med fyra nummer per år. Som medlem i en lokal brottsofferjour får du tidningen gratis. Tänk på att uppdatera dina medlemsuppgifter.

Innehåll

13.

Åsa Ekman om sin film
My life my lesson

FOTO ANNIKA FALKUGELA

”Att hjälpa unga i Luleå att känna delaktighet och tilltro till rättssystemet och samhället.”

Brottsofferjouren
i Luleå

10.

FOTO ELISABETH OHLSSON WALLIN

14.

Susanna Alakoski Längtan efter en
pappa som inte slår

FOTO BROTTSSOFFERJOURN SVERIGE

6.

Brottsofferjouren Sveriges
panelsamtal Inga löften om
mer pengar.

2 Ordförande har ordet

3 Brottsofferjouren

5 Aktuellt

7 Fråga experterna

9 Tema: Unga brottsoffer

Sid 10: I Luleå stötts unga utsatta

Sid 13: Film om barn som bevittnar våld

Sid 14: Längtan efter en pappa som inte slår

17 Jourerna berättar

23 Kontaktuppgifter

Vill du skänka ett bidrag till Brottsofferjouren?

Vi är mycket tacksamma om du som läser tidningen vill bidra ekonomiskt till vår verksamhet. Vi tar tacksamt emot ditt bidrag på vårt 90-konto med plusgironummer 90 03 44-3 eller bankgiro 900-3443.

Viktigt med respekt för ”andra sidan”

Endast den som inser och har respekt för att ”andra sidan” kan ha rätt bör sätta sig i domarsätet, skriver Sven-Erik Alhem, och tar upp det brännande heta Quickfallet. Dessutom påminner han om att vidta förebyggande åtgärder hemma, då inbrottstjuvar inte tar semester.

Text: Sven-Erik Alhem

Vad som händer inom rättsväsendet berör oss alla. Oavsett om vi är part i ett enskilt mål eller ej. Rättvisa bör skipas. Så långt det är möjligt. Det finns naturliga begränsningar i en rättsstat. Åklagaren måste ha den fulla bevisbördan. Det betyder som bekant att ibland är bevisningen otillräcklig för en fällande dom fastän den åtalade är skyldig.

För att kunna fastställa en säker skuld krävs emellertid en utomjordisk förmåga att skilja mellan vitt och svart. Den förmågan torde ingen mänsklig varelse besitta. Även om ett justitieråd i Quickfallet uttalat sig i skuldfrågan som om vore han ett undantag på jorden.

En domare som säger sig ha rätt medan alla andra har fel ger för övrigt inte heller intrycket av att vara objektiv och allmänt förtroendeingivande.

Endast den som inser att också ”andra sidan” kan ha rätt och respekterar det är värdig att sätta sig i domarsätet.

Ett medmänskligt stöd är vi alla i behov av. Det är därför Brottsofferjourerna har en viktig uppgift i samhället. Inte minst gäller det unga vittnen som – är jag övertygad om – skulle må väl av ett tidigt allmänmänskligt stöd i sina ibland utsatta lägen.

Även om det i ett alldeles övervägande antal fall av brottmålsprocesser inte alls är farligt att vittna upplevs det tyvärr ofta så. Då är det viktigt att unga människor kan känna ett tidigt stöd från en medmänniska de kan lita på.

Sommartid är semestertid för de allra flesta. Dessvärre är det inte det för inbrottstjuvarna. Vi riskerar alla att bli brottsoffer om vi inte vidtar en mängd säkerhetsåtgärder avseende våra bostäder när vi lämnar för att avnjuta välbehövlig semester på avstånd från bostaden. Att behöva oroa sig för något så självklart som att hemfrid råder också när bostaden lämnas är påfrestande. Men de flesta av oss finner oss i diverse förhållningsregler och anpassar oss efter tjuvarna. Måtte det inte sluta med att det erfordras en inhyrd väktare stående utanför bostaden.

Som jag i skilda sammanhang berättat om är vår ambition från Brottsofferjouren centralt att öka vår samhörighet genom att vi – om vi genom sponsring eller eljest – får erforderliga medel till förfogande, ska låta dessa komma de lokala jourerna till del. Vi vill svara för alla inställelsekostnader vid våra gemensamma möten. Vi vill – tillsammans med företrädare för de lokala jourerna – anordna fler gemensamma och nödvändiga kurser i egen regi. Därigenom blir vi oberoende av andra kursanordnare som i princip alltid har ett naturligt affärsinriktat vinstintresse i sina kurserbjudanden. ■

Sven-Erik Alhem är förbundsordförande för Brottsofferjouren Sverige och ansvarig utgivare för Tidningen Brottsoffer. Han har tidigare varit överåklagare och är nu samhällsdebattör samt utnyttjas flitigt som expertkommentator i media.

FOTO JESSICA LARSSON

Fortsatt minskning av polisens förmedling till Brottsofferjouren

Totalt fick 85 687 brottsoffer, vittnen och anhöriga stöd av Brottsofferjouren under 2014. Men många går miste om stöd. Polisens förmedling till Brottsofferjouren fortsätter att minska, visar ny statistik.

– Vi hjälper ett stort antal brottsutsatta, men vi vet att många fler är i behov av stöd. Vi hoppas att den nya polisorganisationen nu tar brottsofferfrågorna på största allvar och ser till att alla som är i behov av stöd också får det, säger Brottsofferjouren Sveriges generalsekreterare Eva Larsson.

Förra året gav Brottsofferjouren stöd till 42 374 personer inom den brottsofferstödande delen av verksamheten. En minskning jämfört med 2013 då 44 775 personer fick stöd. Minskningen kan främst förklaras med att polisen i lägre utsträckning än tidigare hjälper till att förmedla en kontakt mellan den brottsutsatta och en lokal brottsofferjour, trots att polisen är skyldig att informera den som anmäler ett brott om vilka möjligheter till stöd som finns.

För att få en bild av hur polisens förmedling ser ut över landet jämförs varje år Brottsofferjourens statistik med Brottsförebyggande rådets statistik över polisanmälda brott. Preliminär statistik visar att 3,7 procent av alla anmälda brott under Brottsbalken och lagen om kontaktförbud blev ett ärende hos Brottsofferjouren under 2014.

FOTO: ISTOCKPHOTO

Förra året gav Brottsofferjouren stöd till 42 374 personer inom den brottsofferstödande delen av verksamheten. Sammanlagt 43 313 personer fick också stöd av Brottsofferjourens vittnesstöd i samband med en rättegång.

Det är en minskning från 2013 då förmedlingsprocenten var 4,1 procent.

– Många enskilda poliser gör ett fantastiskt arbete, som innebär en fullgod information om möjligheterna till ett medmänskligt stöd till alla brottsoffer. Men, ambitionsnivån och förutsättningarna generellt måste höjas för att alla brottsutsatta ska ha lika goda möjligheter till stöd oavsett var i landet de bor, säger Brottsofferjourens förbundsordförande Sven-Erik Alhem.

Brottsofferjouren har också ideella vittnesstöd som ger stöd till målsägande och vittnen på landets

tings- och hovrätter. Under 2014 fick sammanlagt 43 313 personer stöd av Brottsofferjourens vittnesstöd i samband med en rättegång. Även det är en minskning jämfört med 2013 då 48 173 personer fick stöd. Minskningen kan till största delen förklaras med att antalet avgjorda brottmål på landets tingsrätter också har minskat från 86 213 år 2013 till 83 939 år 2014, enligt uppgifter från Domstolsverket. ■

Läs mer: Brottsofferjouren Sveriges statistikrapporter för 2014 finns att läsa och ladda ned på www.brottsofferjouren.se/press

Brottsofferjouren

Till minne av Jan-Erik Rosén

Jan-Erik Rosén, Färjestaden, har avlidit den 7 februari 2015 vid en ålder av 79 år. Han har varit verksam inom Brottsofferjouren på lokal, regional och förbunds nivå under många år. Under åren 2005–2011 var han ledamot i Brottsofferjouren Sveriges (dåvarande Brottsofferjourernas Riksförbunds) förbundsstyrelse.

Jan-Erik Rosén hade ett stort engagemang för brottsoffer och var särskilt engagerad i frågor som rörde våld i nära relation, unga brottsoffer och brottsförebyggande verksamhet. Som yrkesverksam arbetade han som åklagare i 40 år, varav 15 år som ungdomsåklagare.

Jan-Erik Rosén har vid otaliga tillfällen delgivit sina erfarenheter och värdefulla synpunkter till Brottsofferjouren Sverige. Med sitt engagemang och sin klokhet bidrog han på ett sätt som fick stor betydelse för hela brottsofferrörelsen.

Jan-Erik Rosén lämnar ett stort tomrum efter sig. Vi är många som haft den stora äran att arbeta tillsammans med honom och vi minns honom med värme och glädje. ■

Företrädare för samtliga riksdagspartier medverkade i Brottsofferjouren Sveriges panelsamtal. Här syns (från vänster) paneldeltagarna Beatrice Ask (M), Andreas Carlsson (KD), Sanne Eriksson (S), Roger Haddad (FP) och Johan Hedin (C).

Inga löften om mer pengar

Hur ska alla brottsoffer, vittnen och anhöriga få adekvat stöd och reella rättigheter? Det var frågan som stod i fokus när Brottsofferjouren Sverige bjöd in företrädare för samtliga riksdagspartier för att belysa frågan under ett panelsamtal.

Medverkade i panelen gjorde Beatrice Ask (M), Andreas Carlsson (KD), Sanne Eriksson (S), Roger Haddad (FP), Johan Hedin (C), Annika Hirvonen (MP), Adam Martinnen (SD) och Linda Snecker (V). Samtalet leddes av moderatorn Willy Silberstein.

En långsiktig finansiering av det ideella brottsofferstödet var en viktig fråga som diskuterades. Vid Brottsofferjourens panelsamtal 2014 gavs flera löften om ökade medel till brottsofferstödet, men inte denna gång.

– Det är klart att det behövs mer

pengar, men det kommer att stå och falla med hur det går med ekonomin framöver. Då vill jag också peka på hur kommunerna arbetar. En del ger inget alls och en del ger mer. Det skulle göra stor skillnad med samarbetsavtal mellan respektive kommun och jour, sa Beatrice Ask (M).

– Jag förstår att den långsiktiga finansieringen är ett stort problem. I nuläget sitter vi inte i en position där vi kan lova mer pengar, sa Sanne Eriksson (S).

Miljöpartiet och Socialdemokraterna hänvisade till höjningen av avgiften till Brottsofferfonden.

– Forskning är också viktigt, men jag tycker att de pengarna i högre utsträckning måste prioriteras till ideell verksamhet, sa Annika Hirvonen (MP).

EU:s brottsofferdirektiv var en annan fråga som diskuterades. Samtalet kunde ses i hela landet genom SVT Forums direktsändning. ■

Stödtelefon till extremisters anhöriga

Det behövs en nationell stödtelefon dit anhöriga, kommuner och organisationer kan vända sig för att få stöd när det gäller personer som har fastnat i våldsbejakande extremism. Det konstaterar regeringen. Nu utreds förutsättningarna för en sådan anhänglinje.

Nationella samordnaren mot våldsbejakande extremism, Mona Sahlin, har regeringens uppdrag att förbättra samverkan mellan myndigheter, kommuner och organisationer på nationell och lokal nivå när det gäller våldsbejakande extremism. Det kan gälla såväl höger- som vänsterextremism och ha politisk eller religiös bakgrund.

Daniel Norlander, huvudsekreterare hos den nationella samordnaren, anser att förebyggande arbete på lokal nivå är grundläggande.

– Den lokala nivån är väldigt viktig. Våldsbejakande extremism befinner sig ju alltid någonstans, i ett lokalpolisområde, i en stadsdel eller i ett bostadsområde.

Han menar att våldsbejakande extremism kan drabba oskyldiga och hoppas därför att alla aktörer engagerar sig; lokala brottsförebyggande råd, poliser, socialarbetare, frivilligorganisationer, kyrkan, imamer och civilsamhället.

Han konstaterar att avhoppverksamhet saknas i många kommuner, liksom stöd till anhöriga.

I mars gav dock regeringen nationella samordnaren i uppdrag att utreda förutsättningarna för en nationell stödtelefon dit anhöriga, kommuner och organisationer kan

vända sig för att få information, rådgivning och stöd när det gäller personer som är på väg in i eller har fastnat i våldsbejakande extremism.

Senast den 12 maj ska nationella samordnaren lämna ett förslag på hur en pilotverksamhet kan organiseras. ■

Brist på stöd till unga som mår dåligt

Samhällets stöd till unga som upplever att de mår dåligt är otillräckligt. De får ofta hantera sin situation på egen hand, konstaterar Myndigheten för ungdoms och civilsamhällesfrågor, MUCF.

Det är vanligare att unga kvinnor än unga män i åldern 16–24 år besvärar av ångslan, oro eller ångest. År 2012/2013 besvärades 27 procent av de tillfrågade tjejerna och 15 procent av killarna av sådana känslor minst en gång i veckan.

”Att unga mår dåligt får inte bagatelliseras som något som hör åldern till och går över”, säger Eva Theisz, vikarierande generaldirektör vid MUCF i ett pressmeddelande.

MUCF menar att många unga har svårt att hitta en balans i tillvaron. 60 procent av de 15-åriga tjejerna och 34 procent av killarna är stressade över sitt skolarbete. Många oroar sig för att inte duga. Pressen att ”lyckas i livet” upplevs särskilt starkt bland tjejer. ■

Läs mer: Hela rapporten finns på www.mucf.se/ungas-psykiska-ohalsa

Miljonsatsning på centrum mot rasism

Regeringen satsar fem miljoner kronor på att Göteborgs universitet ska bygga upp ett nationellt kunskapscentrum om rasism och våldsbejakande extremism. Tanken är att sprida framgångsrika och vetenskapliga metoder för att skapa ett mer tolerant samhälle. Regeringen ska även inrätta ett forskningsprogram för att främja forskning om rasism. ■

ILLUSTRATION ALEXANDER SHAKOV/SUTTERSTOCK

Förslag för att införa brottsofferdirektivet

I mars presenterade regeringen en proposition med förslag på de lagändringar som krävs för att genomföra EUs brottsofferdirektiv. Regeringen föreslår exempelvis att en målsägande som inte behärskar svenska alltid ska få en tolk i rätten och att domstolen på begäran ska översätta hela eller delar av en handling. Dessutom vill regeringen att målsägandens rätt till information stärks genom att målsäganden alltid kan begära att bli underrättad om tidpunkt och plats för sammanträden inför rätten. ■

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 november 2015.

Brott utreds snabbare

Utredningstiden för brott har minskat, särskilt för misshandel. Däremot har tiden från åtal till dom ökat totalt sett, med undantag för stöld. Det framkommer i en ny rapport från Brottsförebyggande rådet, Brå. Mellan 2009 och 2013 kortades utredningstiden för samtliga brott, från 68 till 61 dagar i mediantid. Utredningstiden för misshandel minskade från 83 till 57 dagar. Samtidigt har mediantiden för handläggningen mellan åtal och tingsrättsdom, den så kallade tingsrättstiden, ökat med 7 dagar, från 65 till 72. ■

260 000

brott mot person, exempelvis misshandel, sexualbrott och olaga hot polisanmälades 2014. Det är 4 procent fler än 2013, konstaterar Brå. Totalt anmälades 1,44 miljoner brott.

Brist på effektiva insatser mot återfall i brott

Bristen på effektiva insatser från samhället har lett till att återfallen har legat still på samma nivå under en lång tid, konstaterar Riksrevisionen. Insatserna är för få och för dåligt samordnade, de kommer ofta för sent och anpassas inte tillräckligt till individen, anser myndigheten. Ett problem är att den som har avtjänat sitt straff och ska ut i samhället ofta hänvisas runt till olika instanser,

snarare än till konkreta åtgärder som behandlingsprogram eller studier. Enligt Riksrevisionen behöver klienternas behov och problem identifieras tidigare så att planeringen och samordningen mellan olika inblandade aktörer kan komma igång. ■

Fakta: I genomsnitt återfaller närmare 40 procent av alla dömda i brott inom tre år. För dem som suttit i fängelse är motsvarande återfallsfrekvens cirka 70 procent.

Larmtelefon ökar tryggheten

Hotade personer som fått en larmtelefon till låns av polisen känner sig tryggare, oavsett om de behövt använda telefonen eller inte. Det konstaterar Brottsförebyggande rådet, Brå, i en rapport.

Av de knappt 2 000 personer som fick en larmtelefon under åren 2010–2013, har endast cirka 10 procent behövt trycka på larmet.

Även om en larmtelefon inte kan förhindra att akut våld uppstår, ger den skyddspersonerna en känsla av att polisen tar deras oro på allvar.

”Larmtelefonen har bidragit till att de här personerna vågat återta sina vardagsrutiner”, säger Kristina Jerre, utredare på Brå.

Däremot saknas enhetliga rutiner för vem som ska få en larmtelefon. Det är även oklart vem hos polisen som har ansvar för att uppmärksamma behovet av en larmtelefon, och det finns stora nationella skillnader i

hur det uppmärksammas, utreds och fastställs.

”Polisens nya organisation kan innebära att kompetens om person- och brottsoffskydd kan gå förlostad. Men den kan också leda till en bättre nationell styrning, så att de som söker personskydd får samma stöd oavsett var de bor”, säger Stina Holmberg, enhetschef på Brå. ■

Fråga experterna

Har du frågor till expertpanelen? Skicka dem till fragaexperten@boj.se. Experterna har enbart möjlighet att besvara de frågor som publiceras i tidningen. Vi tar oss friheten att korta ned de frågor vi får.

Vad menas egentligen med provocerande?

Fråga: Enligt brottsskadelagen ska ersättningen sänkas eller helt tas bort om brottsoffret varit provocerande eller på annat sätt själv ökat skaderisken. Vad menas egentligen med provocerande?

Svar: Brottsskadeersättning får jämkas om det är skäligt med hänsyn till att den skadelidande eller, om skadan har lett till döden, den avlidne genom sitt uppträdande i samband med brottet eller på annat liknande sätt uppsåtligt eller av oaktsamhet har ökat skaderisken (12 § brottsskadelagen). I dagligt tal säger man att brottsskadeersättningen kan jämkas bl.a. vid den situationen att brottsoffret har uppträtt provocerande.

Exempel på provokation är att brottsoffret först har angripit gärningspersonen med våld eller att brottsoffret först muntligen har provocerat gärningspersonen genom att uttala sig nedsättande eller på annat sätt inleda ett gräl som sedan övergår till våldsanvändning från gärningspersonens sida.

HANS SJÖLANDER AVDELNINGSDIREKTÖR

Min son är oskyldigt anmäld – motanmäla?

Fråga: Min 10-årige son har blivit polisanmäld på falska grunder. Någon, troligtvis en granne eller flera, har gjort anmälningar och sagt att han har slagit sönder saker i vårt område och att han hotat andra barn. Polisen hörde av sig till oss, sen har vi inte hört något. Nu är det flera kompisar som säger till honom att de inte får leka med honom längre för sina föräldrar. Min son har en diagnos och han får skulden för sådant som händer. Kan jag få reda på vem som anmält? Kan jag göra en motanmälan för förtal?

Svar: Jag beklagar er situation. Jag tycker du ska vända dig till polisen och begära att få veta vem/vilka som anmält. Du bör också göra en anmälan och sen är det upp till polisen att avgöra vilket brott det handlar om. Förtal ligger nära till hands eftersom detta har skadat din sons anseende på ett för honom allvarligt sätt. Det är också ett brott att man utan riktiga grunder anmäler någon annan för brott. Lycka till!

EVA ANDERSSON ADVOKAT

Vi trakasseras i vår förening – vad ska vi göra?

Fråga: Sedan min partner och jag flyttade in i vår nya lägenhet har det hänt flera otrevliga saker. Det har varit konstiga och hotfulla lappar i brevkastet, klotter på dörren och någon har vid två tillfällen slängt sopor i vår tvättkorg i tvättstugan. Jag gissar att det finns de i huset som tycker att det är provocerande att två män bor ihop.

Vi har försökt lyfta frågan både med styrelsen i huset och på ett bostadsrättsmöte, men får ingen respons. Vad ska vi göra?

Svar: Ni har gjort allt som ankommer på er genom att lyfta frågan både på mötet och med styrelsen. Det är beklagligt att ni inte får någon reaktion från ansvariga i styrelsen. Jag tycker absolut att ni ska göra en polisanmälan om detta. Som jag uppfattar det är det både olaga hot, skadegörelse och ofredande som ni utsätts för. Om grunden för gärningarna beror på er sexuella läggning är det försvårande för gärningsmännen. Det kan bli svårt att bevisa vem som gjort

Fortsättning på nästa sida.

FOTO AMANDA SÄFSTRÖM

Eva Andersson är advokat. Till vardags arbetar hon oftast som målsägandebiträde där hon hjälper och stödjer brottsoffer att driva sina mål. Hon har också skrivit "Brottsoffret och rättsprocessen", del två i Brottsofferjourens kunskapsserie om brottsoffer.

FOTO LEIF MILLING

Hans Sjölander är avdelningsdirektör vid brottsskadeenheten på Brottsoffermyndigheten. I Tidningen Brottsoffer svarar han på frågor om brottsskadeersättning och skadestånd.

FOTO SARALINDQUIST

Anneli Svensson är socionom och legitimerad psykoterapeut. Hon har tidigare arbetat inom kriminalvården, socialtjänsten och med RFSL:s brottsofferjour. Hon har lång erfarenhet av brottsofferstödande arbete.

Fråga experterna

Skicka din
fråga till

fragaexperten@boj.se

detta mot er men låt polisen ta tag i saken. Fotografera klotter m.m. Ju mer stödbevisning som finns desto bättre. Lycka till!

EVA ANDERSSON ADVOKAT

Mobbning i föreningen. Hur ska vi agera?

Fråga: Jag sitter i styrelsen för en förening med många unga medlemmar och den senaste tiden har det varit orolig stämning. Det är olika grupperingar och elaka kommentarer i smyg. Jag undrar hur vi ska agera om vi får vetskap om att någon blir mobbad, både som stöd och som ansvariga för verksamheten. Och hur ska man agera gentemot personerna som ligger bakom, om de också är med i föreningen?

Svar: Det låter som att det finns strukturell problematik som drabbar på individuell nivå hos er. Först och främst måste den drabbade få stöd och då gärna utanför föreningen, eftersom det är viktigt att inte stigmatisera någon. Om ni vet vem som är den som sätter igång trakasserier ska den eller de, om det är flera, också få hjälp. I allvarligare fall måste ni som ansvariga fundera på uteslutning av de som ställer till det. Men som ansvariga för gruppen finns flera steg att ta. Det kan handla om att på ett icke utpekande sätt jobba i gruppen

med att höja kunskapen om vad respekt och makt innebär, både utifrån att få och ge respekt och ta sig eller inte ha makt. Kanske ska ni bjuda in personer som är vana att jobba med ungdomar i grupp. Hör med skolan i närheten eller ungdomsmottagningen. Material för arbete med om ungdomar finns hos t.ex. Mynligheten för ungdoms- och civilsamhällsfrågor, RFSL Ungdom eller UMO.se, en ungdomsmottagning på nätet.

ANNELI SVENSSON SOCIONOM OCH PSYKOTERAPEUT

Måste det finnas en dom för att få ersättning?

Fråga: Måste det finnas en dom för att barn som bevittnat våld ska få ersättning? Jag och mina syskon har växt upp med att vår pappa har slagit och hotat vår mamma under flera år. Det finns flera polisanmälningar, men han har aldrig blivit fälld. Finns det ändå möjlighet för oss att söka ersättning?

Svar: Brottsskadeersättning kan betalas till ett barn som har bevittnat ett brott som varit ägnat att skada tryggheten och tilliten hos barnet i hans eller hennes förhållande till en närstående person (9 § brottsskadelagen). Detta är en ersättning som bara Brottsoffermyndigheten kan betala till ett barn. Det är alltså inte ett skadestånd som hanteras av de

allmänna domstolarna. Mynligheten har vid sin tillämpning av lagen ett grundläggande krav för ersättning att det finns en dom där den utpekade personen har dömts för brott.

HANS SJÖLANDER AVEDELNINGSDIREKTÖR

Min vän mår dåligt – vad finns för hjälp?

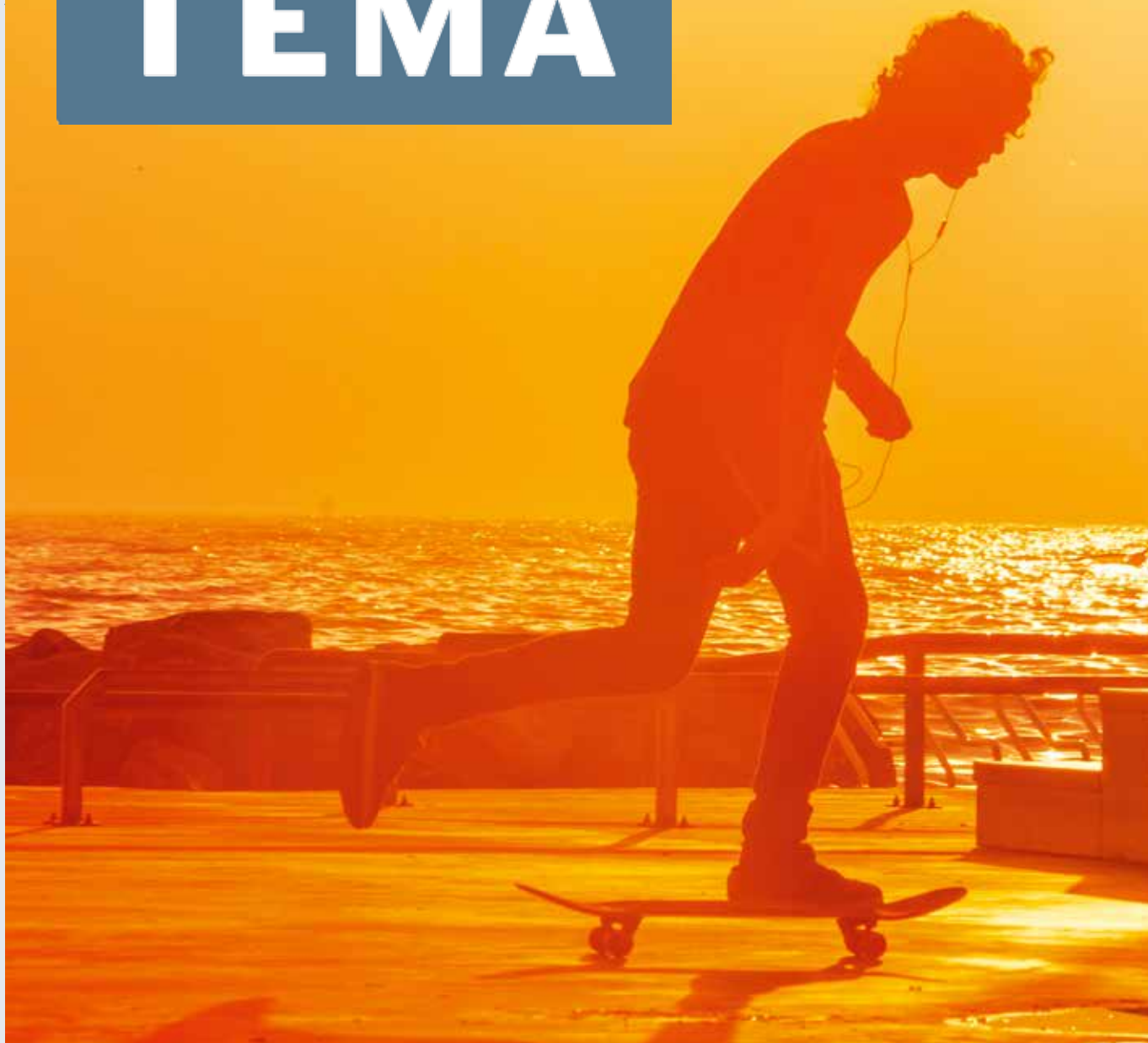
Fråga: I slutet av december rånades min bästa vän. Först verkade hon ta det ganska lugnt, men nu har jag märkt att hon mår extremt dåligt. Hon vågar inte vara ensam och har sällskap till och från jobbet. När vi är ute på stan ser hon gärningsmännen överallt och det slutar med att hon måste hem igen. Jag har lovat att jag ska hjälpa till att hitta hjälp åt henne. Hur ska jag gå tillväga?

Svar: Det låter som om din vän drabbats av posttraumatiska skador. För att få detta bedömt bör hon få kontakt med närmsta vårdcentral som kan göra en vidare bedömning av vilken hjälp hon behöver. Ensamhet är en farlig fiende och kan förvärra tillståndet, fortsatt därför att vara en god vän eftersom vi vet att de flesta klarar sig bättre med ett stöportande nätverk. Kolla också om det finns en lokal brottsofferjour som kan ge ytterligare ett viktigt stöd.

ANNELI SVENSSON SOCIONOM OCH PSYKOTERAPEUT

TEMA

FOTO SHUTTERSTOCK

Unga brottsoffer

Stöttar unga genom rättsprocessen. Brottsofferjouren i Luleå vill öka tilltron till rättssystemet. • **Sid 10**

Hon lyfter fram barn som bevittnat våld. Regissör anser att barn har för låg rättsstatus. • **Sid 13**

Felicia kunde varit jag. Författaren Susanna Alakoski om filmen. • **Sid 14**

Arbetar för att unga ska ha kvar tilltron till rättsväsendet

Att vara ung och utsättas för brott kan upplevas som kaotiskt. Hos Brottsofferjouren i Luleå får unga brottsoffer och vittnen hjälp att förstå sina egna känslor, reaktioner och hur rättssystemet fungerar. Jouren finns med som ett stöd genom hela rättsprocessen.

Text och foto: Amanda Säfström

Gav stöd till 195 unga förra året

- Under 2014 gav Brottsofferjouren i Luleå stöd till 627 personer, av dem var 195 unga personer mellan 12 och 25 år.
- Jouren driver också vittnesstödsverksamhet vid tingsrätterna i Luleå, Gällivare och Haparanda samt vid tingsställena i Kalix och Kiruna.
- Brottsofferjouren i Luleå är den första medlemsföreningen i Brottsofferjouren Sverige som är hbt-certifierad av RFSL.
- Läs mer på www.lulea.boj.se

– Vårt huvuduppdrag är att ge stöd till brottsutsatta, vittnen och anhöriga. Utöver det tänker vi också på hur vi kan vara till nytta i stort. En viktig uppgift för oss är att hjälpa unga i Luleå att känna delaktighet och tilltro till rättssystemet och samhället, säger Eva Forsberg.

Tillsammans med kollegan Ingri Vestin tar hon emot i brottsofferjourens nya lokaler i rättscentrum. Att jouren numera är grannar med bland annat tingsrätt, polis och åklagare underlättar arbetet.

– Det är lätt för oss att följa med på polisförhör eller att göra ett besök på tingsrätten inför en rättegång. Polisen kan också komma hit om det är någon som vill göra en polis-anmälan till exempel, berättar Ingri Vestin.

Sedan flera år tillbaka har

jouren valt att särskilt satsa för att nå unga brottsoffer. Utgångspunkten i mötet med unga är Stödcentrummodellen, en arbetsmodell som utformades av Ann Hellströmer vid den första stödmottagningen för unga brottsoffer och vittnen i Stockholm 1999.

– Vi arbetar på uppdrag av den brottsutsatta, vittnet eller anhöriga. När det är något vi inte kan, lotsar vi vidare och hjälper till att knyta den nya kontakten, säger Ingri Vestin.

– Vi talar om känslor som skuld, skam, ilska och hämnd, resonerar tillsammans och är ett bollplank. Om den unge själv är bekväm med det uppmärksammar vi till att rita eller skriva om det som hänt, säger Eva Forsberg.

Jouren håller också kontakt med unga på ett annat sätt än med vuxna.

– Vi har många personliga möten och om en ung person inte kommer till ett möte påminner vi och ger fler chanser än vad vi gör när det gäller

” Vi vill ge den unge möjlighet att få grepp om situationen och hjälps åt att hitta lösningar.

Eva Forsberg, Brottsofferjouren i Luleå, om att förklara rättsprocessen så att unga förstår.

vuxna. Vi har upptäckt att det sällan beror på att man har struntat i att komma, utan det finns andra anledningar. Inte minst att man har någon form av funktionsnedsättning som försvårar att ha struktur och att kunna hålla tider, säger Eva Forsberg.

Deras erfarenhet är att unga ofta har behov att prata även om andra saker än själva brottet.

– Stödsamtalen handlar både om brottet och om livet i allmänhet. Vi säger aldrig att vi inte kan prata om vissa saker. Om vi kommer in på områden där vi märker att det behövs annan hjälp än den vi kan ge

” Stödsamtalen handlar både om brottet och livet i allmänhet.

Ingri Vestin, Brottsofferjouren i Luleå, om jourens samtal med unga.

PHOTO AMANDA SÄSTRÖM

Eva Forsberg och Ingri Vestin arbetar på Brottsofferjouren i Luleå. "Vårt huvuduppdrag är att ge stöd till brottsutsatta, vittnen och anhöriga. Utöver det tänker vi också på hur vi kan vara till nytta i stort. En viktig uppgift för oss är att hjälpa unga i Luleå att känna delaktighet och tilltro till rättssystemet och samhället", säger Eva Forsberg.

hänvisar vi vidare, men då följer vi också upp och säkerställer att det verkligen blir en kontakt, säger Ingri Vestin.

– En bra fråga att ställa är "Vad är svårast just nu?". Det kan vara något helt annat som inte alls har med brottet att göra och då är det kanske inte rätt tillfälle att börja prata om rättsprocessen. Även om de behöver få den informationen är de inte mottagliga för den just nu om det är något annat som upptar tankarna, säger Eva Forsberg.

Ett återkommande tema i samtalen är behovet av struk-

tur i vardagen för att må bättre.

– Det är viktigt generellt, särskilt när man är brottsutsatt. Vi pratar ofta om basala saker som att man måste få i sig mat, röra på sig, vara vaken på dagen och sova på natten för att må bra. Det kan ibland vara till stor hjälp, säger Eva Forsberg.

Att sätta känslor och reaktioner i ett större sammanhang är också en viktig del.

– Vi brukar prata om att det är okej att må dåligt efter ett brott. Det är inte farligt utan betyder att man har känslor

som fungerar. Sedan ska det förstås inte bara fortgå och fortgå, säger Ingri Vestin.

En viktig uppgift för Eva Forsberg och Ingri Vestin är också att försöka skapa ordning i det kaos som många unga upplever har uppstått efter att de drabbats av ett brott.

– Vi vill ge den unge möjlighet att få grepp om situationen och hjälps åt att hitta lösningar, säger Eva Forsberg.

– Att vi finns med hela vägen och kan förklara och informera steg för steg gör att de kan känna att de har någon form av kontroll, även om de

Unga brottsoffer

aldrig kan veta exakt vad som kommer att hända framåt, säger Ingri Vestin.

Att en brottsutredning läggs ned kan vara svårt för många unga att förstå. Därför är Eva Forsberg och Ingri Vestin extra noga med att förklara och prata om vilka känslor ett nedläggningsbeslut väckt.

– Det är viktigt att förklara att det inte alls berodde på att de inte blivit trodda eller att ingen bryr sig, utan att det handlar om att det inte fanns tillräckligt med bevis. Vi vill att de ska känna så mycket tilltro att de polisanmäler om de blir utsatta för ett brott igen eller uppmuntrar en kompis att polisanmäla eller vittna, säger Ingri Vestin.

– Vi vill försäkra oss om att de verkligen har förstått, kan landa i det och gå vidare. Det ska inte finnas gamla frågetecken kvar som hade kunnat rätas ut, säger Eva Forsberg.

En särskilt utsatt grupp som Brottsofferjouren i Luleå hoppas kunna satsa mer på är unga brottsutsatta med funktionsnedsättning. Det är viktigt att de som ska utreda och döma har kunskaper om funktionsnedsättningar. Vi träffar till exempel unga som inte fått något målsägandebiträde

”Det är viktigt att de som ska utreda och döma har kunskaper om funktionsnedsättningar.

Ingri Vestin, Brottsofferjouren i Luleå, om varför jouren vill satsa på utbildning för rättsväsendet om brottsutsatta med funktionsnedsättningar.

Brottsofferjouren i Luleå har lokaler i kommunens rättscentrum. Närheten till bland annat tingsrätt, polis och åklagare underlättar arbetet.

eftersom ingen förstått att de har en funktionsnedsättning, säger Ingri Vestin.

– Vi började fundera över hur många unga vi mötte med någon form av funktionsnedsättning och upptäckte att det var ganska många. Nu bär vi med oss den insikten och är uppmärksamma på det. Det är viktigt att de får hjälp att tillvarata de rättigheter som finns, förstår vilka skyldigheter de har och får rättssystemet förklarat för sig på ett sätt som de kan förstå, säger Eva Forsberg.

Ibland har jouren fungerat som tolk för den brottsutsatta i kontakterna med rättsväsendet.

– Eftersom vi träffar personerna ofta får vi också en inblick i hur problematiken ser ut och förstår på vilket sätt vi ska förklara saker eller under-

lätta för personen att kunna berätta om det som hänt, säger Ingri Vestin.

– Varje person är unik och det behöver föras en dialog. Oftast vet ju personen bäst själv vad den behöver och kan berätta om det bara man frågar på rätt sätt, säger Eva Forsberg.

En annan grupp som jouren också skulle vilja satsa mer på i framtiden är ensamkommande flyktingungdomar.

– Det är en väldigt utsatt grupp som ofta helt saknar kunskap om rättssystemet. Vi har träffat ett instegsboende och berättat om vår verksamhet och planerar att träffa flera. Det är en viktig målgrupp för Brottsofferjouren där vi måste söka upp dem och berätta vad vi kan hjälpa till med, säger Ingri Vestin. ■

Hon vill sprida kunskap om barn som bevittnar våld

I dokumentärfilmen *My life my lesson* får vi följa Felicia som växt upp med sin pappas våld mot mamman. "Jag är imponerad över Felicias enorma mod. Jag hoppas att samhället tack vare hennes medverkan får upp ögonen för barn som lever i liknande situationer", säger Åsa Ekman, regissör.

FOTO ANNIKA FALUGÖLA

Åsa Ekman tycker att det har varit en svår film att göra på flera sätt.

– För mig har det handlat om att vara empatisk och ärlig och tydlig med vad jag vill. I relation till de medverkande var det viktigt att de kunde uttrycka när de inte ville bli filmade, säger hon.

My life my lesson filmades under två år. Den är producerad av filmbolaget *Film & Tell* i samarbete med bland andra Brottsofferjouren.

I filmen får vi följa sextonåriga Felicia, som bevittnat hur hennes pappa hotat och misshandlat mamman under en lång tid. Vid tidpunkten för filmen bor hon med sin mamma och sina syskon medan pappan söker kontakt efter en tid i fängelse.

Felicia försöker omvända sin pappa, tröstar sina syskon och mår samtidigt själv mycket dåligt. Enligt Åsa Ekman försökte filmteamet respektera detta.

– Felicia har ställt in många gånger och hon och hennes syskon kunde ta av myggan eller säga till

via mamman när det blev för svåra situationer. Vi lärde oss och hittade bra sätt att hantera situationen.

När filmbolaget började filma, vågade Felicia knappt lämna lägenheten. Hon slits mellan kärleken till pappan och ilskan över att han inte ordnar upp sitt liv för deras skull, de fyra barnen. I slutet av filmen vittnar hon mot sin pappa. Han fälls bland annat för olaga hot.

Åsa Ekman är glad över Felicias enorma mod att gå emot sina rädslor. Hon vill lyfta barns svaga rättsliga position, att de inte själva är målsägande när de har bevittnat våld. Hon tycker att det finns enorma brister i rättssystemet.

– Det chockade mig exempelvis att Felicias pappa fick sitta och prata med henne utanför rättssalen inför rättegången. Oavsett om Felicia själv ville det eller inte, säger hon.

En annan sak som förvånat henne är hur illa det är ställt med vården. I filmen får man se att Felicia mår dåligt och skadar sig själv. Hon söker vård men får aldrig tillräckligt med hjälp.

Nu bor Felicia ensam i en lägenhet, men får fortfarande inte den hjälp hon behöver, berättar Åsa Ekman. Resten av familjen bor också i en lägenhet och barnen går i skolan.

SUSANNE ERIKSSON

Mer information om planerade visningar eller hur du går tillväga för att visa filmen finns på webbplatsen: se.mylifemylesson.org

Längtan efter en pappa som inte slår

Dokumentärfilmen *My life my lesson* handlar om 16-åriga Felicias erfarenhet av att växa upp med pappas våld mot mamma. Bakom filmen står produktionsbolaget *Film and Tell* i samarbete med bland annat Brottsofferjouren Sverige. Författaren Susanna Alakoski skriver om sina tankar efter att ha sett filmen.

Text: Susanna Alakoski

Jag är ful.
Jag är ett jävla fetto.
Så känner sig underbara Felicia.
Jag bryr mig, jag bryr mig inte.
Så låter det inom henne.
Pappa ringer morgon och kväll.
Varför svarar du? (frågar mamma)
Men det är ju pappa som ringer! (svarar Felicia)
Men han hotar ju oss.
Men det är ju vår pappa!
Lillebror spelar dataspel.
Lillasyster sover och sover.
Felicias andra lillasyster, ja vad gör hon?
Felicia röker och röker.
Hon fixar och fixar med ögonbrynen.
Mamma biter ihop, håller samman familjen så gott hon kan.
En tröst i helvetet är hunden som alltid viftar på svansen.
Hjärtat bankar när jag ser *My life my lesson*. Jag kunde varit Felicia, Felicia kunde varit jag. Felicia och jag är statistiken och mörkertalet. Vi är de som samhället fortfarande inte förmår att hjälpa, trots att vi idag vet gigantiskt mycket om pappor som är att betrakta som högriskområden. Ändå har det

häft mycket sedan jag var barn och själv bevittnade våld. Ämnet präglades då av tystnad och skam. Inga skyddade boenden, inga kvinnofridslinjer, låg kunskapsnivå, politiskt ointresse. Idag finns både fakta, kunskap och vilja. Men våldet som folkhälsofråga kan fortfarande bli avsevärt bättre. Vart tionde barn upplever våld i hemmet. Att se ett stryptag tas på mamma är att själv bli utsatt för ett mordförsök. Så känns det.

Det är ofattbart svårt för kvinnor och barn att prata om våld. Berätta att man blir påpucklad, kallas för fitta, hora. Och det finns kvinnor som aldrig berättar. Barn som heller aldrig berättar. I *My life my lesson* är det tvärtom. Här berättar modiga Felicia, och hennes mamma.

Felicias familj är en så vanlig familj. Det är UGGS och baskofta. Pizza och pusskuddar. Det är mjölk och mobiler. På väggarna hänger inramade fotografier, krukväxterna behöver vatten. Skoldagar läggs till varandra. Det är vår, sommar, och julen som kommer. Favoriträtter lagas. Familjen ser på teve, gullar med hunden. Det är Hemköp, köksbord och stark kärlek. Familjen försöker leva vardag, men de är ockuperade av den ständiga oron.

FOTO: IGA MWLER, FILM AND TEL, 2015

Dokumentärfilmen *My life my lesson* följer Felicia under två år. Läs mer om filmen på sidan 13.

Felicias älskade pappa som fattas familjen har slagit Felicias älskade mamma. Han har hotat och hotar. Åker in och ut i finkan. Han ringer och ringer. Dessa omöjliga beslut. Fel att bryta, fel att inte bryta. Felicia kastas mellan tro, hopp och becksvalt besvikelser. Det är smärtsamt att se hur ångesten accelererar, hur den vänds inåt.

Kanske fungerar värktabletter mot den mest akuta ångesten?

Kanske funkade solarium och hög musik i hörlurarna?

Shoppa kläder?

Noppa ögonbryn?

Hur ska Felicia få ihop livet?

Hur ska syskonen klara sig?

”Vem fan orkar gå till skolan, när man har så mycket problem?”

Hur ska Felicias mamma orka? Hon som kämpar med maktlöshetens boja runt foten. Hon som brutit med sitt gamla liv, slutat med droger, som fixar, finns, färgar hår, hjälper, orkar, tröstar, håller samman, bryter ihop, kommer igen medan hon lever med det ständiga dödshotet hängande över sig?

”Ge mig lugn och ro för helvete”.

Filmens starkaste scen är när brådmogna, kloka Felicia läser upp ett sms som hon skickat till pappa. Lillasyster hulkar i bakgrunden. Du har fyra barn. Var är våran trygga snälla pappa? Som vi ska lära av, som ska skydda oss. Hon beskriver lillasysters ilska och sorg. Hur hennes andra lillasyster kan bli skådis eftersom det är så enkelt för henne att börja gråta. Hon bara ställer sig framför spegeln och tänker på att hon inte har någon pappa. Hon redogör ett möjligt framtids-scenarium, hur de tre systrarna kanske kommer att välja killar som sin frånvarande pappa om ingen ändring sker. Hon frågar vem som ska lära lillebror rätt och fel och vara hans förebild. Hon säger att hon redan förlorat en pappa och nu kommer att förlora en till eftersom hans kropp och psyke inte kommer att orka med den livsstil han för. Bli en pappa innan det är försent!

Denna längtan, efter en vanlig pappa. En som inte hotar och slår. Äckliga minnen överfaller när Felicia och vännen Cherifa går genom bostadsområdet i Söderberga.

”Den där bänken, låt oss gå härifrån.”

Fina minnen överfaller också.

"Pappa byggde vägghyllorna där".
Det blir BUP och KBT.
Det blir ungdomshem, skärsår och Lisdex-amfetamin.
Felicia fyller arton och då skrivs hon ut, till ingenting.
Jag blir förbannad. Till ingenting.
Mamma bor nu med syskonen på skyddat tillfälligt boende. För pappa har mordhotat igen. Men det är tyvärr fullt på Alla kvinnors hus.
Men kanske det finns ett lägenhetshotell i Årsta.
Lillasyster faller i ny djupsömn.
Ängsligt frågar lillebror, får vi flytta eller inte?
Felicias tryck i skallen ökar.
Livrädda mamma tröstar och tröstar.
Det ordnar sig, men hon vet inte hur.
Felicias andra lillasyster, ja vad gör hon?
Jag vet inte vad jag hade väntat mig. Men när Felicias pappa dyker upp i filmen blir det så uppenbart. Felicia och hennes syskon längtar efter något som inte finns.
Det är uppenbart att det kvittar vad mamma gör. Var de bor, vad syskonen säger, gör eller tänker. Det spelar ingen roll, det är pappan som måste ändra sig.
Det blir också uppenbart, att mamman och barnen gör sitt, men samhället gör det inte. Det måste finnas en stark fungerande sjuk- och psykvård, en socialtjänst och ett polisväsende. Utbildade människor och rutiner, system som klarar av att handskas med de sjukaste bisarraste familjesituationerna. Mammor ska slippa flytta runt med sina sargade ungar och hundar i snöoväder. Barns bas måste som ett minimum vara trygg och säker.

När jag tog initiativ till en antologi om våld riktat mot kvinnor, *Lyckliga slut* (2007), frågade jag hundratals kvinnor om de ville medverka med sin berättelse. Så gott som alla hade något att berätta, men vågade inte. Av hänsyn till man, barn, släkt, kollegor. Många avråder kvinnor och barn att berätta, för vad händer om vi berättar om knuffar, att bli fasthållen, dragen i håret, slagen, sparkad? Om våldtäkter eller andra påtvingade sexuella handlingar? Vad händer om vi berättar om psykiskt våld som hot eller förlöjligande? Om vi vittnar om hur vi blivit hindrade från att träffa släkt och vänner eller att delta i sociala aktiviteter? Om vi vittnar om när personliga tillhörigheter avsiktligt slagits sönder eller förstörts?

Våld i nära relationer har en djup inverkan på vår fysiska och psykiska hälsa. Sömnsvårigheter,

ångest, depression och posttraumatiskt stressyndrom är vanligare bland våldsutsatta kvinnor och barn. Det innebär dessutom stora ekonomiska kostnader för samhället, individen och framtida generationer. Och så vidare. Socialstyrelsen, BRÅ, Polisen, Regeringen, forskningen intygar.

Idag vet vi att den som utsätts för våld oftast har en nära relation till och ofta starka emotionella band till förövaren. Detta försvårar möjligheten till motstånd och uppbrott. Våldet sker dessutom vanligtvis i offrets egen bostad och förvärras ju längre relationen pågår. Den vanligaste formen av våld i nära relationer utövas av en man mot en kvinna.

Uppbrottsprocessen från våld har studerats. Forskarna Carin Holmberg och Viveka Enander beskriver den som tre processer. Att lämna handlar om det rent fysiska uppbrottet, hon går ifrån mannen. Att bli fri, hänvisar till att hon blir emotionellt fri från honom och att hon löser upp (delar av) det traumatiska bandet. Att förstå innebär avslutningsvis, att hon rent kognitivt tolkar vad hon varit med om och därmed kan placera ansvaret för våldet där det hör hemma, nämligen hos mannen.

Behandlingsmöjligheter med inriktning på män som utövar våld är kanske den viktigaste framtidsnyckeln? Det är ofattbart svårt att tala om våld. Men mer och mer gör vi det. Felicias nakna, modiga berättelse flyger nu ut i världen. Säkert blir den en röst och tröst för de barn och unga som lever i familjer med våldet som vardag. *My life my lesson* kommer att bidra till bygget av den nödvändiga säkerhet och trygghet samhället måste mäktas erbjuda när livet inte funkar för en helt vanlig familj som lider av våldet som en sjukdom. Inom våldets sfär finns bara förlorare, därför finns bara allt att vinna.

Våld i nära relationer är en folkhälsofråga för världen att bita i.

Bit.

Susanna Alakoski är författare och har bland annat skrivit *Svinalängorna*. Hennes text om filmen *My life my lesson* är tidigare publicerad i ETC.

FOTO ELISABETH OHLSON WALLIN

För kärlek och demokrati – mot hedersvåld och förtryck

Brottsofferjouren Trollhättan-Lilla Edet har deltagit i projektet "Det handlar om kärlek", som Rädda Barnen är huvudman för. Det är en satsning mot hedersvåld, tvångsaktenskap och förtryck, som utgår från Barnkonventionen och handlar om barns och ungdomars rättigheter.

Trollhättans stad, Ungdomsmottagningen, Integrationsforum mot rasism och flera frivilligorganisationer deltog i projektet, som riktade sig till sjuorna och deras föräldrar. Det genomfördes under tre dagar i vecka 6 på Kronogårdsskolan, Kronan, som första skola i Västsverige. Kronogården är Trollhättans invandrartäta område.

Kärleksveckan utgick från barnkonventionen och mänskliga rättigheter med normer och värderingar kring sexualitet och demokrati.

Ungdomarna fick se på film och en gripande teaterföreställning "Vem kan man älska" av Teater Tropos. Det blev också tipspromenad och workshops med diskussioner och värderingsövningar. Kronans lärare och rektor var livligt engagerade.

Brottsofferjouren hade informationsbord och genomförde också fyra 50-minuterspass med eleverna. De var uppdelade i killar och tjejer och fick se på korta filmer om mobbning, våld i nära relation och om en ung person som blir utsatt för brott. Ungdomarna diskuterade och kom med kloka synpunkter.

På tisdagskvällen var föräldrarna inbjudna tillsammans med eleverna. Även de fick se den ganska provocerande teaterföreställningen. Därefter blev det fika och mingel och till slut diskussioner kring olika ämnen. Vid Brottsofferjourens bord diskuterades Kärlek och relationer

FOTO BROTTSOFFERJOUREN I TROLLHÄTTAN-LILLA EDET

Lumnije Mehmeti och Marigona Karpuzi från Rädda Barnen hade koll på att allt fungerade under kärleksdagarna.

och i den mycket givande diskussionen deltog föräldrar från fyra länder – Irak, Afghanistan, Libanon och Iran.

I vecka 14 genomförs "Det handlar om kärlek" på Magnus Åbergsgymnasiet, som är en av Trollhättans gymnasieskolor.

BROTTSOFFERJOUREN I TROLLHÄTTAN-LILLA EDET
LISBETH BENGTESSON

Stark föreläsning inför kärleksdagarna

Några dagar innan projektet "Det handlar om kärlek" satte i gång för sjuorna på Kronan, kom Arkan Asaad till Trollhättan.

Han har skrivit två böcker: Stjärnlösa nätter och Blod rödare än rött, som båda handlar om våld och förtryck i hederns namn och hur detta drabbar ungdomar, både flickor och pojkar. Nu hade Arkan Asaad bjudits in av Trollhättans Kulturbyrå för att hålla en föreläsning på ungdomskulturhuset N3. Sjuorna från Kronogården var inbjudna tillsammans med niondeklassare från Strömslund. Några representanter från Brottsofferjouren Trollhättan-Lilla Edet fick också komma och lyssna som en förberedelse inför kärleksprojektet.

Brottsofferjourens Agneta Olsson tog emot ett signerat exemplar av boken Stjärnlösa nätter, som författaren Arkan Asaad skänkte till föreningen.

BROTTSOFFERJOUREN I TROLLHÄTTAN-LILLA EDET
LISBETH BENGTESSON

Kärlekstemat fortsätter

Brottsofferjouren Trollhättan-Lilla Edet fortsatte den 2 april sin Kärleksresa tillsammans med Rädda Barnen till Magnus Åbergsgymnasiet i Trollhättan. Brottsofferjouren hade bokbord och deltog i föreläsningar och diskussioner med 150 elever i årskurs 2. Dagen inleddes med en föreläsning av verksamhetsutvecklare Barbro Jönsson, Polisregion Väst, om våld i nära relationer. Dagen

fortsatte med klassvisa föreläsningar om Brottsofferjourens verksamhet; brottsoffers rättigheter, jourens arbete med ärenden som rör unga brottsutsatta, dess arbete i domstolen samt diskussion om civilkurage m.m. Under dagen medverkade även Kvinnojouren och kommunens stöd-mottagning för unga brottsutsatta.

BROTTSOFFERJOUREN I TROLLHÄTTAN-LILLA EDET
BENGT LAVEBERG, UTBILDNINGSANSVARIG

Jourerna berättar

Brottsofferdagen i Piteå blev en härlig nätverksdag

Årets Internationella Brottsofferdag blev en härlig nätverksdag med mycket folk som lyssnade till gripande tal. Piteå Älvdals Brottsofferjour högtidlig-höll dagen tillsammans med flera ideella föreningar på orten som tillsammans utgör Nätverket Brobyggarna: Brottsofferjouren, Piteå Tjejjour, Piteå Nattvandrare, Connexion Norrbotten, Kyrkan, Länkarna, Lika värda, ABF. Mellan talen sjöng och spelade suveräna Annika Gaudet och Stefan B Andersson. Vi samlades i Piteås största galleria mellan 11.30 och 14.00 och är mycket nöjda med dagen.

I nätverket träffas vi en gång i månaden och ordnar olika debattkvällar kring bland annat de hemlösa i vår stad och hur ska vi få bort näthatet från chattsidorna.

BROTTSOFFERJOUREN I PITEÅ-ÄLVDALLEN
BIRGITTA ÖSTLUND

Internationella Brottsofferdagen uppmärksammades i Piteå.

Internationella Brottsofferdagen i Kristianstad

Brottsofferjouren Nordöstra Skåne uppmärksammade Internationella Brottsofferdagen med information och underhållning för medlemmar och allmänhet.

Ett sextiotal personer sökte sig till Naturum för att delta i arrangemanget. Ordförande Tove Treschow inledde med att belysa brottsoffers situation och informera om det ideella arbete som bedrivs för att ge stöd och hjälp:

– Vi har en anställd samordnare och är dessutom 25 personer som arbetar ideellt knutna till kontoret i Kristianstad. Under 2014 hade vi kontakt med 698 brottsoffer. Verksamheten finansieras genom stöd från Kristianstads, Östra Göinges och Bromöllas kommuner och våra cirka 300 medlemmar.

Tomas Rosenberg, chef för Nordöstra Skånes polisområde, inledde sitt framförande med att framhålla vikten av Brottsofferjourens verksamhet med stödpersoner och vittnesstöd, något som polisen inte har resurser att klara av. Tomas Rosenberg berättade också om hur den nya organisationen inom polisen ser ut, där Kristianstad är centralort i sydvästra Götalandsregionen som omfattar fem lokalpolisområden.

– Förtroendet för polisen hör ofta samman med hur synliga vi är ute i samhället. Allmänheten såväl som politikerna har ett ökat krav på såväl trygghet som närhet till polisen. Den nya organisationen borrar för mera enhetliga arbetsmetoder och kommunpoliserna ska utses som ska vara kontaktskapare för kommuner och organisationer som Brottsofferjouren och kvinnojouren.

Efter föredragen vidtog underhållning då Kristianstads egen Olle Jönsson, frontfigur och sångare i Lasse Stefanz, sjöng och berättade om händelser i sitt

Brottsofferjouren i Nordöstra Skåne uppmärksammade Internationella Brottsofferdagen med information och underhållning.

Olle Jönsson, frontfigur och sångare i Lasse Stefanz och jourens ordförande Tove Treschow.

artistliv, ett mycket uppskattat inslag. Olle Jönsson förklarar varför han vill sponsra Brottsofferjouren:

– När jag nu begåvats med sångröst vill jag gärna göra vad jag kan för detta behjärtansvärda ändamål! Jag brukar se programmen med Leif GW Persson och Hasse Aro, där får man veta vad vem som helst av oss kan råka ut för.

Kristianstadsbladet bevakade dagen genom lördagsintervju med ordförande Tove Treschow, en helsida med budskapet att alla som söker hjälp kommer att möta någon som gör jobbet av sitt hjärta. Dessutom bevakade man själva evenemanget vilket resulterade i en halvsida om polischefens föredrag samt en artikel om "Kristianstads glada bagare", sju bagerier i Kristianstad som har slagit sig samman och lagom till Internationella Brottsofferdagen presenterade sitt bidrag till Brottsofferjourens verksamhet:

– Under nästa vecka tisdag till lördag skänker vi Brottsofferjouren fem kronor per såld bakelse, förklarade Henrik Olsson från Axelssons konditori.

BROTTSOFFERJOUREN I NORDÖSTRA SKÅNE

Fredskonserter i Jönköping

Brottsofferjouren i Jönköping uppmärksammade Internationella Brottsofferdagen den 22 februari med fredskonserter "12 böner, 12 religioner, 12 sånger". Påven Johannes Paulus II bjöd 1986 in tolv representanter från olika religioner till Assisi i Italien. Han bad dem ta med var sin bön från sin tradition som handlade om fred. Mötet syftade till att be för världsfreden.

Dessa böner har tonsatts av Peter Elmberg och han och ytterligare två musiker – Jan Eric Ström och Lars Magnus Österberg – bjöd på en otroligt finstämd konsert på Galleri Smedbyn i Huskvarna.

90 personer kom för att lyssna och delta i den gemensamma sången.

Omdömet från flertalet var att det var underbart vacker musik, fantastisk stämning och mycket skickliga musiker. Konserten efterlämnade en känsla av hopp.

Evenemanget finansierades av Brottsoffermyndigheten, NBV, Brottsofferjouren i Jönköping och privata gåvor. Det var ett fint sätt att, även vid sidan av de brott som sker i vår närhet, uppmärksamma de brott som hela tiden sker mot mänskligheten runt om i världen.

Googla på "12 böner, 12 traditioner, 12 sånger" så kan ni få ett smakprov på konserten på bland annat Youtube.

BROTTSOFFERJOUREN I JÖNKÖPING
KERSTIN ALSÉN

FOTO: BROTTSOFFERJOUREN I VÄXJÖ

Sångerskan Frida Grahns Forster ackompanjerad av Yvonne Steen-Ohlander på flygel underhöll när Brottsofferdagen uppmärksammades i Växjö.

Brottsofferdagen i Växjö

Den 15 mars firades Brottsofferdagen i Växjö. Det bjöds på sång av Frida Grahns Forster med ackompanjemang av Yvonne Steen-Ohlander och föreläsning av Petter Berg, enhetschef för ensamkommande flyktingbarn i Växjö kommun. Per Österberg, jourens vice ordförande, lotsade oss genom kvällen som konferencier.

BROTTSOFFERJOUREN I VÄXJÖ
THERESE JOHANSSON

Brottsofferdagen uppmärksammades i Knivsta

För att uppmärksamma brottsdrabbades situation firades Internationella Brottsofferdagen 2015 genom att Brottsofferjouren Uppsala-Knivsta-Håbo bjöd in till föreläsning om äldres utsatthet. Äldre utsätts inte oftare för brott än andra grupper i samhället men när de utsätts blir ofta konsekvenserna allvarigare. Brott mot äldre kan handla om misshandel, ofredande, vanvård, misshandling, ekonomisk brottslighet och stöld. Det kan både vara en främling som utsätter eller en som står en nära, som till exempel en partner, annan familjemedlem eller en vårdare.

Den 21 februari anordnade jouren en föreläsning i Knivsta där Uppsala-polisens brottsoffersamordnare Gunnar

FOTO: BROTTSOFFERJOUREN I UPPSALA-KNIVSTA-HÅBO

Brottsofferjouren i Uppsala-Knivsta-Håbos Birgitta Johansson, styrelseledamot, Jessica Mattsson, samordnare och Ewa Ben Ouali, ordförande var på plats i Knivsta för att uppmärksamma Internationella Brottsofferdagen.

Elrud pratade om äldres utsatthet och hur denna kan se ut. Han gav många tips på hur man i offentlig miljö kan skydda sig mot stölder som nu är så vanligt.

Efter föreläsningen bjöds det på kaffe och tårter.

Brottsofferjouren i Uppsala vill tacka alla som delade dagen med oss!

BROTTSOFFERJOUREN I UPPSALA-KNIVSTA-HÅBO

Ny samordnare i Uppsala

Brottsofferjouren Uppsala-Knivsta-Håbo har från och med 13 april en ny samordnare. Hon heter Elin Demont och har bakgrund inom bland annat juridik och Kvinnojouren i Uppsala. Tillsammans med nuvarande samordnaren Jessica Mattsson kommer hon att driva jourens dagliga arbete. Jouren vill även passa på att tacka de avgående samordnarna Kristina och Siw för den tid, kunskap och engagemang de lagt ner på att utveckla jouren och dess arbete!

BROTTSOFFERJOUREN I UPPSALA-KNIVSTA-HÅBO

Jourerna berättar

Ny ordförande i Södra Halland

Brottsofferjouren Södra Halland har haft årsmöte. Gun Yström tackades för det stora engagemang hon under åtta år som Brottsofferjourens ordförande ägnat verksamheten. Till ny ordförande valdes Inga-Lena Schön.

BROTTSOFFERJOURN I SÖDRA HALLAND
GUNILLA LUNDKVIST

Filmen *My life my lesson* visades i Uppsala

Filmen *My life my lesson* skildrar hur våld i nära relation kan påverka barnen som upplever det. Filmen har regisserats av Åsa Ekman och framställts i ett projekt i samarbete med bland annat Unizon, Brottsofferjouren Sverige, Rädda Barnen, Svenska psykologförbundet. Brottsofferjouren Uppsala-Knivsta-Håbo var tacksamma att få närvarande vid filmpremiären i Uppsala den 16 mars.

Filmvisningen efterföljdes av ett samtal med regissören Åsa Ekman och omkring 25 biobesökare. Medverkade gjorde även: Jessica Mattson, samordnare, Inger Olsson, styrelseledamot och enhetschef på Uppsala kommuns stödverksamhet för våld i nära relation "Resurscentrum Nexus", Ewa Ben Ouali, ordförande och My Hellberg från TRIS (Tjejs rätt i samhället).

BROTTSOFFERJOURN I UPPSALA-KNIVSTA-HÅBO

Brottsofferjouren delade ut lokalt pris i Uppsala

Brottsofferjouren Uppsala-Knivsta-Håbo delade ut det lokala BOJ-priset vid jourens årsmöte den 12 mars i Uppsala. Priset delas varje år ut till en person som på ett extra förtjänstfullt sätt ger stöd och hjälp till sina medmänniskor och till brottsdrabbade. Det lokala BOJ-priset går i år till Michel Toumeh som betytt mycket för många brottsutsatta personer i Uppsala. Pristagaren har under många år målmedvetet och engagerat arbetat för att ge brottsutsatta och andra människor i utsatta situationer stöd genom sitt ideella arbete. Michel har bland annat varit engagerad i Frisam, Brottsofferjouren och med nattvandring.

Michel utvidgade även sitt ideella engagemang tidigare i år när han startade upp föreningen "Ljusare framtid" där de arbetar för att förebygga missbruk och brottslighet bland ungdomar i Gränby. Föreningen går bland annat ut och nattvandrar i Gränby under helgerna, de anordnar informativa föreläsningar och de avser även samverka med skolor för att anordna aktiviteter för ungdomarna. Ett mål är att verksamheten inom några år ska ha spridits till hela Uppsala.

Ewa Ben Ouali, jourens ordförande, pristagaren Michel Toumeh och Susanne Fagerberg, styrelseledamot i jouren och representant från Länsförsäkringar i Uppsala.

Pristagaren var nominerad till priset som Årets upplänning, men vann tyvärr inte den utmärkelsen. Brottsofferjouren i Uppsala-Knivsta-Håbo vill på detta sätt uppmärksamma pristagaren för hans fina insatser inom den ideella sektorn och också för det ovärderliga engagemang han visat för att ge stöd och hjälp till sina medmänniskor.

Styrelsen för Brottsofferjouren i Uppsala-Knivsta-Håbo vill ge en stor eloge till Michel Toumeh för det gedigna arbete han utfört. Priset sponsrades av Länsförsäkringar i Uppsala och bestod av en check på 2 000 kronor som Michel valde att skänka till sin nystartade förening "Ljusare Framtid".

BROTTSOFFERJOURN I UPPSALA-KNIVSTA-HÅBO

Växjö och Sunnerbo besökte Kronofogdemyndigheten

Ingrid Andersson, Brottsofferjouren i Sunnerbo, besökte Kronofogdemyndigheten i Växjö tillsammans med Therese Johansson, Brottsofferjouren Växjö. Jourerna berättade om hur de arbetar, samt erfarenheter om hur svårt och jobbigt det är att gå igenom processen själv som brottsoffer då man ska få skadestånd. Vi från jourerna önskar att Brottsofferjourens information bör

stå med i det brev brottsofferna får hem, där det tydligt står att vi kan stötta och hjälpa dem i detta.

Vi hoppas nu att detta förankras till det centrala kontoret hos Kronofogdemyndigheten så det kan utformas nationellt i hela landet.

BROTTSOFFERJOURN I VÄXJÖ
THERESE JOHANSSON

Gripande på Fadimedagen

Brottsofferjouren Trollhättan-Lilla Edet deltog i Fadimedagen 21 januari i Göteborg. Dagen anordnades av organisationen GAPF (Glöm Aldrig Pela och Fadime) till minne av Fadime Sahindal, som dödades av sin far i ett hedersrelaterat mord i Uppsala just denna dag 2002. Orsaken var att hon hävdade sin rätt att leva ett fritt liv och älska den pojkvän hon själv hade valt.

Brottsofferjouren hade bjudit med fyra elever från Magnus Åbergsgymnasiet i Trollhättan. Med följde också två av deras lärare.

Under rubriken "Hedersvåldet är ett krig mot kärleken. Är medling möjlig i detta krig?" talade poeten, författaren och socionomen Soleyman Ghasemiani, som har rötter i den kurdiska delen av Iran.

"Kärleken är för en del en lek med döden. Det är inte kärlek utan kontroll av sexualiteten och största kontrollen utövas mot kvinnorna", förklarade han.

Socialtjänsten har en tuff uppgift, eftersom det nära nog är omöjligt att medla i hedersärenden, konstaterade Soleyman Ghasemiani. Familjefadern tappar ansiktet och dottern kan få det ännu värre, eftersom det är hon som har gått till socialen och därmed förnedrat sin familj.

I några fall slutar det med döden, i andra med att flickan ger upp, hon orkar inte längre utan underkastar sig.

"Men underkastelse är inte medling. Medling ska inte ske på familjens villkor, utan med stöd av flickans mänskliga fri- och rättigheter", betonade Soleyman Ghasemiani.

Nästa talare, poliskommissarie Kerstin Horgby från polisens särskilda sektion för våld i nära relationer, berättade hur polisen hanterar relationsvåld och hedersrelaterade brott.

På senare tid har man utvecklat

En stark och rörande eftermiddag fick gänget från Trollhättan vara med om – representanter från Brottsofferjouren samt lärare och elever från Magnus Åbergsgymnasiet.

Föredragshållaren Soleyman Ghasemiani var pessimistisk. "Hedersvåld är ett krig mot kärleken och det är nära nog omöjligt att medla i detta krig," förklarade han.

metoder, men inom en del områden saknas fortfarande både förståelse och kunskap, berättade hon.

Därefter följde frågestund och dikt-läsning.

Dagen avslutades med att seminariedeltagarna gick ner till kanalkajen mitt emot Fiskekyrkan, där man först höll en tyst minut och sedan la ner vita nejlikor i vattnet, Fadimes älsklingsblommor.

BROTTSOFFERJOUREN I TROLLHÄTTAN-LILLA EDET
ANN LAVEBERG OCH LISBETH BENGSSON

Det var många som ville delta i avtackningen av ordförande Bengt Laveberg.

Bengt Laveberg avtackades

Brottsofferjouren i Trollhättan-Lilla Edet som under 2014 firade 25-årsjubileum, höll den 24 februari årsmöte under stor uppslutning med Sven Save som mötesordförande. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet, budget och verksamhetsplan för 2015 antogs. Till ny ordförande valdes Ingeborg Lantz. Avgående styrelseledamöterna Ann-Louise Eriksson, Gunn Ålmegran, Eric Blom, Lennart Noblewine och Bertil Trued avtackades med blommor liksom mötesordföranden och Börje Lundström, den senare för sitt arbete med övergripande ekonomifrågor.

Vid festligt dukade bord samlades efter årsmötet jourarbetare och särskilt inbjudna för att avtacka Bengt Laveberg efter 15 år som engagerad ordförande i jouren. Han hyllades med varma ord av Brottsofferjouren Sveriges generalsekreterare Eva Larsson, representanter från Trollhättans stad, Polisen, samtliga jourer i Västra Götaland och ett flertal andra samarbetspartners. Blommor i mängd fyllde lokalen och alla lät sig väl smaka av snittar och tårter.

BROTTSOFFERJOUREN I TROLLHÄTTAN-LILLA EDET
ANN LAVEBERG, SEKRETERARE

FOTO: BROTTSOFFERJOURNEN I UDDEVALLA

Brottsofferjouren i Uddevalla informerade på Margretegårdsgymnasiet i Uddevalla.

Projektet "Det handlar om kärlek" i Uddevalla

Brottsofferjouren Uddevalla-Munkedal-Lysekil-Sotenäs medverkade i slutat av mars i Rädda Barnens projekt det handlar om kärlek på Margretegårdsgymnasiet i Uddevalla under tre dagar. Förutom bokbord, roll-ups och närvaro i lokalerna höll vi sex lektioner om vår verksamhet.

Vi har också varit på Ljungskile Folkhögskolas fritidsledarlinje och PRO Skogslyckan Uddevalla och informerat om vår verksamhet. Den 14 april arrangerar vi i samverkan med Vänersborg-Dalsland och Vuxenskolan en föreläsning på Quality Hotell, Vänersborg med Gerardo Espejo som handlar om brottsoffers reaktion. Tidigare under året har vi haft träff på polisstationen med deras brottsoffersamordnare. Vi kommer i maj delta i det studiebesök vid Introduktionscenter för nyanlända flyktingar samt Familjehuset, stöd för unga brottsoffer i Trollhättan som jouren i Strömstad samordnat.

Verksamheten under året inriktas på ökad synlighet samt nyrekrytering.

BROTTSOFFERJOURNEN I UDDEVALLA
RUNE ANDREASSON

Brottsofferjouren i Varberg firade 20-årsjubileum

Lördagen den 7 februari samlades ett 50-tal deltagare från Brottsofferjourerna i Halmstad, Falkenberg, Kungälv och Varberg på Hotell Havanna i Varberg, inbjudna av Brottsofferjouren i Varberg, som firar 20-årsjubileum. Även Kvinnojouren och Polisen var inbjudna och representerade.

Förmiddagen började med samling vid en kopp kaffe för att senare fortsätta med att ordföranden för Brottsofferjouren i Varberg, Ulla Josander, hälsade oss välkomna samt berättade om dagens program.

Dagens föreläsare, Arkan Asaad, med kurdisk bakgrund men uppväxt i Sverige, berättade om hur det var att växa upp i en kultur där familjen och släkten var viktigare än individen. Temat för hans föreläsning och för hans bok "Stjärnlösa nätter" var hur ett giftermål görs upp för en ung man, han själv, och hans önskan att få gifta sig med någon han själv valt och älskar. Eftersom detta vanligen är något som berättas om unga kvinnor, blev föredraget en tankeväckande upplevelse; det kan även drabba män.

Efter föredraget fanns möjlighet att ställa frågor samt att köpa boken "Stjärnlösa nätter". En dvd om den aktuella frågeställningen delades också ut.

Därefter berättade t.f. lokalpolisområdeschef Peter Erlandsen om den pågående omorganisationen inom polisväsendet, vilket innebär en polismyndighet för hela landet i stället för som tidigare 21 polismyndigheter. Även här fanns möjlighet att ställa frågor.

Vid tolvtiden var det dags att låta Havannas ägare, Lasse Diding, komma

FOTO: BROTTSOFFERJOURNEN I VARBERG

Arkan Asaad, författare till boken "Stjärnlösa nätter", föreläste på Brottsofferjouren i Varbergs 20-årsjubileum. Här tillsammans med jourens avgående ordförande Ulla Josander.

FOTO: BROTTSOFFERJOURNEN I VARBERG

Lunch för deltagarna på Hotell Havanna i Varberg.

till tals med en kort historik om hotellets tillkomst. Det blev en stund med många goda skratt! Vi fick också en visning av hotellet och därefter var det dags för den avslutande lunchen.

Vi var alla överens om att vi hade varit med om en mycket givande förmiddag!

Ett stort tack till Sparbankstiftelsen i Varberg som gjorde det möjligt att ordna konferensen!

BROTTSOFFERJOURNEN I VARBERG
ULLA JOSANDER

Brottsofferjourerna

Lokala brottsofferjourer

De lokala brottsofferjourerna ger stöd till brottsoffer, anhöriga och vittnen. Här finner du kontaktuppgifter till din närmaste jour.

För postadresser se www.brottsofferjouren.se.

Telefoncentral

Brottsofferjourernas Telefoncentral nås på **0200-21 20 19** och hjälper till att förmedla kontakt till alla lokala brottsofferjourer i Sverige.

Stöd på eget språk

För stöd på eget språk fyll i kontaktformulär på www.brottsofferjouren.se eller ring 0200-21 20 19.

Brottsofferjouren

Sveriges kansli
Brottsofferjouren Sveriges kansli når du på 08-644 88 00 eller info@brottsofferjouren.se.

Brottsofferjouren

Sveriges styrelse
Brottsofferjouren Sveriges styrelse nås via styrelsen@boj.se.

Läs mer

Läs mer om Brottsofferjouren på www.brottsofferjouren.se.

BLEKINGE LÄN

Blekinge

Karlshamn, Karlskrona, Olofström, Ronneby, Sölvesborg
Karlskrona: 0455-822 80
Karlshamn: 0454-192 92
Ronneby: 0457-177 74
Sölvesborg: 0456-144 10
info@blekinge.boj.se
www.blekinge.boj.se

DALARNAS LÄN

Avesta-Hedemora

0225-77 45 77
070-627 90 17
info@avesta-hmora.boj.se
www.avesta-hmora.boj.se

Leksand-Rättvik

0247-133 21
info@leksand-rattvik.boj.se

Mellersta Dalarna

Borlänge, Falun, Gagnef, Ludvika, Smedjebacken, Säter
0243-143 71
070-625 65 80
info@borlange.boj.se
www.borlange.boj.se

Mora-Orsa-Älvdalen

Malung, Vansbro
0250-181 68
070-209 35 42
info@mora.boj.se
www.mora.boj.se

GOTLANDS LÄN

Gotland

0498-65 58 00
info@gotland.boj.se
www.gotland.boj.se

GÄVLEBORGS LÄN

Bollnäs-Ovanåker

0278-247 02
info@bollnas-ovanaker.boj.se
www.bollnas.boj.se

Gästrik Västra

Hofors, Ockelbo, Sandviken,
026-25 90 00
070-696 58 24
info@gastrike.boj.se

Gävle

026-10 55 77
070-570 32 10
info@gavle.boj.se
www.gavle.boj.se

Hudiksvall-Nordanstig

0650-100 20
info@hudiksvall.boj.se

Ljusdal

0651-101 01
0730-753 036
info@ljusdal.boj.se

Söderhamn

0270-101 21
070-526 64 03
boj.soderhamn@telia.com

HALLANDS LÄN

Falkenberg

0346-587 87
info@falkenberg.boj.se

Kungsbacka

0300-83 48 40
info@kungsbacka.boj.se

Södra Halland

Halmstad, Hylte, Laholm
035-12 48 24
035-12 48 43
boj.halmstad@telia.com

Varberg

0340-67 65 01
info@varberg.boj.se

JÄMTLANDS LÄN

Jämtland

Berg, Bräcke, Härjedalen, Krokom, Ragunda, Strömsund, Åre, Östersund
063-51 24 00
073-801 45 64
info@jamtland.boj.se
www.jamtland.boj.se

JÖNKÖPINGS LÄN

Högländskommunerna

Aneby, Eksjö, Nässjö, Sävsjö, Tranås, Vetlanda
0381-138 55
info@hoglandskommunerna.boj.se

Jönköping

Habo, Jönköping, Mullsjö
036-10 76 40
info@jonkoping.boj.se
www.jonkoping.boj.se

Småland West

Gislaved, Gnosjö, Vaggeryd, Värnamo
0370-158 77
info@smalandwest.boj.se
www.smalandwest.boj.se

KALMAR LÄN

Oskarshamn-

Mönsterås-Högsby

0491-176 00
info@oskarshamn.boj.se
www.oskarshamn.boj.se

Södra Kalmar Län

Borgholm, Emmaboda, Kalmar, Mörbylånga, Nybro, Torsås
0480-880 85
info@kalmar.boj.se
www.kalmar.boj.se

Vimmerby-Hultsfred

Hultsfred, Vimmerby, Västervik
0495-128 18
info@hultsfred.boj.se

KRONOBERGS LÄN

Sunnerbo

Ljungby, Markaryd
Ljungby: 0372-145 21
Strömsnäsbruk: 0433-719 25
info@sunnerbo.boj.se
www.sunnerbo.boj.se

Växjö

Alvesta, Lessebo, Tingsryd, Uppvidinge, Växjö
0470-456 94
info@vaxjo.boj.se
www.vaxjo.boj.se

Älmhult

0476-169 31
info@almhult.boj.se

NORRBOTTENS LÄN

Boden

0921-124 44
info@boden.boj.se
www.boden.boj.se

Luleå

0920-104 13
info@lulea.boj.se
www.lulea.boj.se

Piteå-Älvdals

Arvidsjaur, Arjeplog, Piteå, Älvsbyn
0911-181 81

SKÅNE LÄN

Helsingborg-

Höganäs-Bjvv

042-13 37 00
boj.helsingborg@telia.com
www.helsingborg.boj.se

Hässleholm-

Osby-Perstorp

0451-127 17
info@hassleholm.boj.se

Landskrona-Svalöv

0418-43 61 71
info@landskrona.boj.se

Mellersta Skåne

Eslöv, Hörby, Höör, Kävlinge, Lomma, Lund, Staffanstorps
046-32 32 98
info@mस्कane.boj.se
www.mस्कane.boj.se

Nordöstra Skåne

Bromölja, Kristianstad, Östra Göinge
044-12 17 33
info@noskane.boj.se

Söderslätt

Svedala, Trelleborg, Vellinge
0410-103 70
info@soderslatt.boj.se
www.soderslatt.boj.se

Brottsoffer- och kvinno-

jouren Sydöstra Skåne

Sjöbo, Skurup, Ystad
0411-783 77
info@brottsoffer-kvinnojouren.se
www.brottsoffer-kvinnojouren.se

Ängelholm

Båstad, Klippan, Åstorp, Ängelholm, Örkelljunga
0431-143 00
info@engelholm.boj.se
www.engelholm.boj.se

Österlen

Simrishamn, Tomelilla
0417-123 12
info@osterlen.boj.se
www.osterlen.boj.se

Brottsofferjourerna

STOCKHOLMS LÄN

Haninge-Nynäshamn
08-777 85 00
info@haninge.boj.se
www.haninge.boj.se

Huddinge-Botkyrka
08-710 01 02
070-772 01 02
info@h-b.boj.se

Nacka-Tyresö-Värmdö
08-466 91 66
boj.ntv@telia.com
www.ntvboj.se

Norrort
Järfälla, Sigtuna, Sollentuna,
Upplands Väsby, Upplands-Bro
08-591 272 00
info@norrorts.boj.se
www.norrorts.boj.se

Norrtälje
0176-571 81
info@norrtalje.boj.se

Spånga-Kista
08-36 44 99
info@spanga-kista.boj.se
www.spanga-kista.boj.se

Stockholms innerstad-Lidingö
08-612 21 21
info@stockholmsinnerstad-
lidingo.boj.se
www.stockholmsinnerstad-
lidingo.boj.se

Brottsoffer-, kvinno- och tjejjouren Södertälje
Salem, Södertälje
08-550 147 34
070-494 68 75
info@sodertalje.boj.se
www.sodertalje.boj.se

Södra Roslagen
Danderyd, Täby, Vallentuna,
Vaxholm, Österåker
08-768 83 82
info@sodraroslagen.boj.se

Södra Stockholm
08-604 19 50
info@farsta.boj.se
www.farsta.boj.se

Västerort
Stockholm västerort, Ekerö,
Solna, Sundbyberg
08-89 70 00
info@vasterort.boj.se
www.vasterort.boj.se

SÖDERMANLANDS LÄN

Eskilstuna
016-12 62 10
info@eskilstuna.boj.se
www.eskilstuna.boj.se

Katrineholm-Flen-Vingåker
0150-780 17
info@katrineholm.boj.se
www.katrineholm.boj.se

Strängnäs
0152-176 00
info@strangnas.boj.se

Östra Sörmland
Gnesta, Nyköping,
Oxelösund, Trosa
0155-28 62 20
info@o-sormland.boj.se
www.ostrasormland.boj.se

UPPSALA LÄN

Enköping
Enköping
0171-262 06
info@enkoping.boj.se
www.enkoping.boj.se

Norduppland
Tierp, Älvkarleby, Östhammar
Tierp: 0293-712 20
Östhammar: 0173-212 21
info@norduppland.boj.se

Uppsala-Knivsta-Håbo
018-10 65 00
info@ uppsala.boj.se
www. uppsala.boj.se

VÄRMLANDS LÄN

Värmland
Forshaga, Grums, Hagfors,
Hammarö, Karlstad, Kil,
Munkfors, Sunne, Säffle, Torsby
054-18 28 88
info@varmland.boj.se
www.varmland.boj.se

Västra Värmland
Arvika, Eda, Årjäng
0570-104 54
info@vvvarmland.boj.se

Östra Värmland
Filipstad, Kristinehamn, Storfors
0550-122 20
info@ostravarmland.boj.se
www.ostravarmland.boj.se

VÄSTERBOTTENS LÄN

Dorotea
0942-100 93
info@dorotea.boj.se

Lycksele
Lycksele, Storuman, Sorsele
0730-77 73 03
info@lycksele.boj.se

Skellefteå
Malå, Norsjö, Skellefteå
0910-70 18 20
boj.skelleftea@gmail.com

Umeå
Bjurholm, Nordmaling,
Robertsfors, Umeå, Vindeln,
Vännäs, Åsele
010-568 23 73
info@umea.boj.se
www.umea.boj.se

Vilhelmina
070-204 75 53
brottsofferjouren@
vilhelmina.se

VÄSTERNORRLANDS LÄN

Härnösand
0611-177 80
info@harnosand.boj.se
www.harnosand.boj.se

Kramfors
0612-137 96
info@kramfors.boj.se

Sollefteå
0620-170 07
info@solleftea.boj.se
www.solleftea.boj.se

Sundsvall-Medelpad
Sundsvall, Timrå, Ånge
0200-21 20 19
info@sundsvall.boj.se
www.sundsvall.boj.se

Örnsköldsvik
0200-21 20 19
info@ornskoldsvik.boj.se
www.ornskoldsvik.boj.se

VÄSTMANLANDS LÄN

Hallstahammar-Surahammar
0220-173 37
info@hallstahammar.boj.se
www.hallstahammar.boj.se

Västra Mälardalen
Arboga, Kungsör, Köping
0221-200 91
info@vmalardalen.boj.se
www.vmalardalen.boj.se

Sala-Heby
0224-864 40
info@sala-heby.boj.se
www.sala-heby.boj.se

Västerås
Fagersta, Norberg,
Skinskatteberg, Västerås
021-41 32 60
info@vasteras.boj.se
www.vasteras.boj.se
Stödcentrum för Unga
Västerås: 010-567 63 25
stodcentrum@vasteras.boj.se

VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Ale
0303-33 06 44
info@ale.boj.se

Alingsås-Lerum-Värgårda-Herrljunga
0322-63 97 97
info@alingsas.boj.se

Borås
Bollebygd, Borås, Mark,
Svenljunga, Tranemo,
Ulricehamn
033-10 11 05
info@boras-sjuharad.boj.se
www.boras-sjuharad.boj.se

Kungälv
Kungälv, Orust, Tjörn,
Stenungsund
0303-177 09
info@kungalv.boj.se
www.kungalv.boj.se

Mölndal-Härryda
Mölndal, Härryda, Göteborg,
Partille
031-27 02 21
info@molndal-harryda.boj.se
www.molndal-harryda.boj.se

Strömstad-Tanum
0703-31 81 89
info@stromstad.boj.se
www.stromstad.boj.se

Trollhättan-Lilla Edet
0520-805 14
072-907 08 21
Vittnesstöd: 073-905 50 85
info@trollhattan.boj.se
www.trollhattan.boj.se

Uddevalla-Munkedal-Lysekil-Sotenäs
0522-151 31
Vittnesstöd: 070-240 39 65

Vänersborg-Dalsland
Bengtstors, Dals-Ed, Färgelanda,
Mellerud, Vänersborg, Ämål
0521-147 17
0530-240 12
info@vanersborg.boj.se

Västra Skaraborg
Essunga, Grästorps, Götene,
Lidköping, Skara, Vara
0510-235 88
boj.vskaraborg@telia.com

Östra Skaraborg
Falköping, Gullspång, Hjo,
Karlburg, Mariestad, Skövde,
Tibro, Tidaholm, Töreboda
0500-48 75 43
info@ostraskaraborg.boj.se
www.ostraskaraborg.boj.se

ÖREBRO LÄN

Sydnärke
Askersund, Hallsberg,
Kumla, Laxå
0582-154 24, 070-535 91 44
info@sydnarke.boj.se

Bergslagen
Degerfors, Hällefors, Karlskoga,
Lindesberg, Ljusnarberg, Nora
0586-576 49
info@bergslagen.boj.se
www.bergslagen.boj.se

Örebro-Lekeberg
019-12 14 44
info@orebro-lekeberg.boj.se
www.orebro.boj.se

ÖSTERGÖTLANDS LÄN

Linköping
Kinda, Linköping, Ydre,
Åtvidaberg
013-10 44 00
boj-linkoping@telia.com
www.boj-linkoping.se

Motala-Vadstena
0141-23 44 94
bojmo@telia.com

Sydvästra Östergötland
Boxholm, Mjölby, Ödeshög
0142-880 88
info@sv-ostergotland.boj.se

Östra Östergötland
Finspång, Norrköping,
Söderköping, Valdemarsvik
011-10 28 89
boj.norrkoping@telia.com
www.bojost.se